

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankih ob torkih, četrkih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbe
brez priložene naročnine se uprava ne
ozira.
Posamično številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglas se računa po tarifu v petiti; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovane se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravnništvo ulica Molino pie-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprište reklama-
cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Nekaj o socialnem vprašanju.

„linea recta brevissima“.

(Dalje)

III. O delavskem vprašanju.

Iz tega se je razvilo na državnogospodarskem
polju takozvano socialno vprašanje. V zadnjih
50 letih je storjen silno velik napredek v obrtni
in trgovini. Sedanja tehnična dovršenost stvarja
uprav čudeže. Denarna sila je neizmerna, ona se
kopiči bolj in bolj v roke maloštevilnih, množica
milijonov ubožava in propada. Število delavcev rase
na milijone; oni se zavedajo fizične svoje sile, or-
ganizirajo se, in to je obudilo novo nevarnost,
tako, da so se začele vse stroke in vsi slojevi
pečati z delavskim vprašanjem. To je jako
težko vprašanje, ker je težko določiti pravice in
dolžnosti bogatinov in revežev, kapitala in dela.
Masonsko načelo o posvetnem uživanju rodilo je
brezsrčno oderuštvo, nenasitni kapitalizem; kapi-
talistični monopol je nekaterne silno obogatil, a
delavske stanove ukoval v suženjski jarem.

Socialni demokrati mislijo, da se to zlo da
odpraviti s tem, da preneha privatno osebno
posestvo in last, ter da vse na svetu postane
skupna lastnina. Ta načrt pa ne velja nič, ker je
krivičen in škodljiv celo delavcem. Vsaki delavec
prevzema delo za to, da si žnjim kaj pridobi; on
daje svoje moči v delo, ima torej pravico do plače,
in ta plača je njegova lastnina, katero sme pora-
biti svobodno. Ako socialisti odstranjajo pravo do
lastnine, kratijo jim pravico in svobodo uporabe
plače. Pravico do lastnine pa ima človek od na-
tore same, ker je človek, t. j. razumno bitje. Res
je Bog dal v last zemljo vsemu človeškemu rodu,
a ne v tem smislu, da bi vsi enako gospodovali
na njej, pač pa je razdelitev prepustil pridnosti
ljudij. Naj bo pa zemlja razdeljena kakor koli hoče,
živiti mora vse tako ali tako. Kar je človek pri-
dobil pridnostjo, mora biti zasebna last, to zahteva
čut pravice. Pridnost pretvarja vso obliko zemlje;
deloma stvarja nove bitnosti na zemlji in to naj bi
se mu odvzelo? Tudi ni potreba, da to oskrbuje

država, kajti človek je starejši od države in preden
je bila država, je imel dolžnost hraniti se.

Človek pa tudi stvarja družino. To je naj-
starejša družba, v notranjosti neodvisna od države,
se svojimi lastnimi pravicami. Natorni zakon za-
hteva, da glava — oče — preskrbuje živež otrokom
in skrbi za njih prihodnost; to pa je celo nemo-
goče, ako nima zasebne lastninske pravice. Družina
je torej sveta, nedotakljiva družba. Socijalisti, ki
hočejo rušiti oblast očetovo — zakonsko vez, ki
odstranjajo varstvo in oskrb starišev, kršijo na-
torne vezi družine.

V vsem človeštvu in na svetu vlada neki
nepremisljivi red, vsled katerega je sploh nemo-
goče postaviti vse ljudi v eno vrsto, visoke in
nizke, učene in neuke, revne in bogate. Ljudje ne
bodo nikdar vsi enaki, ker je v ljudeh bistvenih
osebnih razlik, vsled tega neenako razmerje. Kdor
bi hotel zjednačiti vse to, je sanjač. Kakor
udje človeškega telesa opravljajo razne posle, vse
pa vzdržujejo telo, tako so v telesu družbe člove-
ške razni udje z raznimi ulogami. Kapital je na-
vezan na delo in delo na kapital.

Ogromna masa delavcev je šla predaleč v
tem, da povdarja povsod: „ljudstvo smo mi“. Tako
pojmovanje je navstalo iz tega, da se je v novi
dobi smatralo industrijo vzdržujočim elementom
človeštva sploh. „Mi smo producenti — govore in-
dustrijanti z delavci vred — vsi drugi so le kon-
sumenti“. To nasiranje je popolnoma krivo, ker
vsi ljudje skupaj so producenti in konsumenti ob
enem. Prvotni producent je in ostane obdelovalec
zemlje — kmet. Kmetijstvo je steber človeški
družbi. Ker pa se po novih socialnih nazorih po-
stavlja industrija kakor tak steber, prevrnil se je
prvotni red in od tod zlo.

To treba pojasniti bliže!

Vsi resni in odkritosrčni ekonomisti soglašajo
v tem, da je popuščevanje kmetijskega stanu in beg
s polja v mesta največa šiba sedanje družbe, ne-
varnost, ki preti produkciji javnega blagostanja,
socialnemu življenju, družinskemu življenju in na-

rodni trdnosti; vsled tega torej tudi ljudsk
morali.

Res veliko zlo je to zapuščevanje kmetijstva,
ter ima za seboj žalostnih posledic. To je največe
gospodarsko zlo, prvi vzrok narodnega ubožanja,
vzrok javne in zasebne nesreče. Bogatstva pač ne
proizvaja prodajalna ali kupovalna premetenost —
edino sredstvo mestnega prometa — tudi ne borzne
špekulacije, tudi ne blesk, nečimernost in strasti.
Tudi bogatstvo ne izvira iz tisočih več ali manj
protežiranih podjetij, kjer je mnogo sleparstva.
Bogatstvo izvira iz zemlje. Le oni je pravi produ-
cent, ki jej zna izviniti zaklade, ki jih krije v
sebi, in izkoristiti prvotne stvari, ki nam daje ona.
Vse drugo je le menjavanje, razstava. Samo oni je
bogat in bogati tudi druge, ki ravna travnike,
orje in žanje, ne samo da preživi sebe, marveč
tudi druge. Zemlja in njeno obdelovanje je pod-
laga sreči, časti in kreposti; torej vir blagostanja.
Kadar se več ne obdeluje polja, kadar kmetovanju
zmanjkuje rok, polnijo se mesta, vasi pa so iz-
praznjene, v kratkem ubožstvo požira vse od nižjih
progresivno navzgor brez usmiljenja. Tega ne more
ustaviti ves zunanji in znotrajni lesk in blesk
mestnih palač; kajti meščani žive na kredit zemlje.
A oni dan, ko se zaustavi plug, ko kopalice jenja
prevračati zemljo, da preživi vas meščane, pomr-
jete vi glada z vsemi vašimi kreditnimi naslovi,
z vašim bleskom, z vašimi magazini. Učite se iz
zgodovine!

Narodi so bili bogati in cvetoči, dokler je
cvelo kmetijstvo, in iz istega izvirajoča trgovina.
To je učil Sules Henrika IV. To je navelo rimske
imperatore, da so nagovorili Vergila, naj opeva
kmetško življenje. To nam govore one afriške in
azijatske pokrajine, kjer vladajo lakota, glad in
nagota. (Zvršetek prih.)

Politiške vesti.

TRSTU, dne 3. septembra 1897.

O pogajanjih med večino in vlado. Praška
„Politika“ pravi, da so grozno porušena pričako-

Vse zeleno, vse obraščeno in obsejano in
zasajeno.

„Res, rodovit kraj!“ sem rekel.

„In zadolžen“, dostavil je žalostno Petelinc.
Ugibali smo, kako bi se dalo pomagati za-
dolženim, posebno onim, ki so v rokah laških
oderuhov in laških denarnih zavodov — po bliž-
njih vaseh so pa lajali psi.

„Zakaj se pa ne osnuje v Sežani „Posojil-
nica?“ sem vprašal. Odgovora nisem dobil, le Pe-
telinc je vzdahnil glasno.

Pred Šmarijami smo obstali.

„To je najstarejša cerkev na Krasu,“ razkla-
dal je Petelinc. „Nekdaj je bil tukaj samostan, a
ga ni več.“

Petelinc se je vrnil v Sežano, a Vdeb se ni
ločil od mene.

Šla sva naprej.

Srečavala sva nedeljsko opravljene moše in
žene, ki so naju pozdravljali prijazno.

Srečala sva tudi zalo dekle, ki je nosilo jer-
bas na glavi. Vdeb jo je ogovoril, dobil pol ša-
ljive, pol resne, a povsem brihtne odgovore, kar
mu je toli prijalo, da je dekle vščipnil v obraz.
Zarudelo je in steklo.

(Pride še.)

PODLISTEK

Moje Binkošti na Krasu.

Potopisna novela. — Spisal Gromozenski.

„Ne, ne, prej ne, dokler se ne pobotava z
gospodom Čukom, ni kapljice ne prej.“

Ob krokanju pa človek ni iz kamena. Pobo-
tala sva se, bila bratovščina, se poljubila, a Pete-
linc je kričal: „Živio!“

Krasno je svetila luna, slavčki so peli v ve-
jevji cvetočih lip, ura je bila tri, počasi in skriv-
nostno.

Pred sežansko cerkvijo počivale so po stari
šegi mlekarice. Nekaj ponočnjakov so jim nagajali.

Mlekarice, med njimi marsikoji lep obraz,
vstajale so tiho jedna za drugo, dvigale si mleko
na glave in z enakomerno hitrim korakom odšle
proti Trstu, da dobijo tamkaj par novcev.

V naših malo skrokanih glavah pa so se po-
rajale ideje, kako bi se moralo reformirati vse
kraško mlekarstvo.

Vsaki reformatorski ideji spodbili smo sami
trdna tla, ker prišli smo do spoznanja, da dokler
ostane Kras reven Kras, ni nobene pomoči.

Na vzhodu postajalo je svetlo, zvezda za
zvezdo je ugaševala, luna je omedlevala, v sežan-
kem stolpu oglasili so se zvonovi z milim trijan-

čenjem ter budili Sežance, naznanjevaje, da je
binkoštni ponedeljek.

„Z Bogom!“ Molil sem Vdebu desnico in
Petelincu levico.

„Kam te pa žene? Počakaj še malo, vlak
kmalo pride“, je rekel Petelinc.

„Kamor pojdem, tja ne vodi noben vlak“,
sem pripomnil ter dostavil v mislih: „Pač, oni
vlak, kateremu je lukamatija moje srce.“

„Torej pojdeš spat?“

Da mi ne navstane cela vrsta vprašanj in
odgovorov, povedal sem njima, da pojdem v sveti
Danijel.

Smejala sta se oba; saj v sveti Danijel ni
par korakov, marveč nekaj ur.

„Smejajta se, magari do rane maše, a jaz
pojdem.“

„Jaz pa s teboj; kamor gre Čuk, gre tudi
Vdeb.“

„No, do Šmarija vaju spremim“, dostavil je
Petelinc.

Pa smo šli.

Vdeb na moji levi, Petelinc na desni; mol-
čali smo; škrjančki so drobili svojo jutranjo mo-
litev, narava je vstajala.

Pozabil sem, da sem na Krasu, na tej cesti
iz Sežane v Šmarje.

vanja nemških liberalcev. Grof Badeni da je storil sedaj le to, v kar so ga prišli realni odnosi. Izjavo vlade, da pripoznava večino, pa se more prav presoditi še le tedaj, ako pomislimo, da se je izdala v sporazumljenju z najvišimi konstitucionalnim činiteljem, da je torej avtonomistiška večina zadobila sankcijo krone. Toda praški list zahteva — prav tako, kakor smo storili mi te dni —, da se večina ne sme zadovoljiti le s platoničnim pripoznanjem nje programa, ampak tirjati mora jamstev za praktično izvedenje iste a.

Današnje vesti glase: V včerajnji seji pododseka so načelniki posamičnih strank desnice izražali svoje zahteve, ki so bile *praglašene kakor skupna zahteva vse desnice*. To vest beležimo velikim zadoščenjem, kajti med nami ni hotela potihniti bojazen, da morda ta ali ona stranka desnice pozabi hipno na nepobitno resnico, da v slovanstvu avstrijskem more le zločnostjo in vzajemnostjo priti do resničnega, trajnega zboljšanja odnosov, ter da omamljena po raznih obljubah, pusti na cedilu to ali ono stranko večine. Taka kratkovidnost bi bila nevarna v teh kritičnih trenutkih. Če kedar, treba sedaj avstrijskim Slovanom, da so vsi za jednega in jeden za vse. Zato pozdravljamo še enkrat veseljem, da so se stranke desnice izjavile solidarnimi, in dal Bog, da ne bi nas poučili prihodnji dogodki, da smo se veselili prezgodaj.

Ob 3. uri pop. je bil pododsek pri grofu K. Badeniju. Izjava grofa Badenija — tako poroča „Slov. Narod“ — da je bila taka, da se je še bolj utrdila vzajemnost desnice. Posl. Herold, Pacák in Stransky so zahtevali od ministerskega predsednika, naj se *izvede popolna jezikovna ravnopravnost po vsej državi*. Badeni da je na to obširno razlagal svoje namene in je rekel, da je že sklenjeno, da se podpravi češki gimnaziji v Opavi in da so postavljeni v proračun posebni krediti za češko tehniko in za češko vseučilišče.

„Neues Wiener Tagblatt“ pravi, da največje zahteve stavijo Čehi, Slovenci in Rumuni. Največ! Čudni ljudje to! Mogoče je že, da zahtevajo nestrpnost. Njihova nestrpnost pa je opravičena popolnoma že zato, ker so njih zahteve najprimitivnejše, ker brez tega, kar zahtevajo oni, ne more narod ni pošteno dihati. Lahko je biti zmernim onemu, ki je — sit! Toda lačen želodec je navadno jako nepotrpežljiv gost; celó nervozen postaja rad. Tako je bilo in tako bode. In tudi narodi imajo svoje želodce, tudi narodi potrebujejo duševne in gmotne hrane. Take hrane zahtevamo mi. Nismo sladkosnedeži, ali tečne hrane nam morajo dati; in to hitro, jako hitro! Res je, da čakamo že nestrpnost. Ne največje, pač pa jako nujne so naše zahteve.

Pogajanja se vrše tudi radi premembe poslovnika poslanske zbornice, da bi se nadela izda obstrukciji. Omejilo naj bi se glasovanje po imenih, 10 minutni presledki naj bi se odpravili in pomnožile naj bi se pravice predsedništva nasproti renitentnim govornikom.

Pripoznavamo tudi mi potrebo, da bi se kaj ukrenilo proti nesramnosti nemške obstrukcije. Toda tudi tega ne smemo pozabiti, da so take premembe čisto nož na dve strani. Danes reže na to stran, jutri na drugo. Zato bi prosili naše zastopnike, naj bodo previdni, previdni, in še enkrat previdni.

Car v Varšavi. Poljaki ob Visli so navdušeni. To pomeni nekaj. Oni ruski Poljak, katerega niti nismo poznali drugačnega, nego žalujočega na usodi, ki je zadela narod poljski, in ogorčenega v prvi vrsti zoper narod ruski, oni Poljak se raduje na prihodu ruskega carja v njega sredo. Kolik preobrat! Fenomenalen se mora zdeti ta preobrat vsakomur, ki pozna zgodovino od razdeljenja kraljestva poljskega sem, ki je poznal divjo bol Poljakov, ko se jim je leta 1862 izjavil zadnji, obupni poskus za osvobodjenje i pod ruske oblasti, ki pozna plametečo ljubov Poljakov do lastne krvi in ki pozna slednjič tudi slabe strani tega naroda. Sedaj se dozdeva, kakor bi Poljaki hoteli pozabiti na to, kar je bilo in da je prevladala želja po sporazumljenju z Rusi in njih državo.

Seveda je ta preobrat mnogo povspešila mila roka blagega carja Nikolaja II. To čustvovanje je bilo izraženo tudi v nagovoru, ki ga je izustil marki Wielopolski kakor predsednik odboru, ki je nabral jeden milijon za dobrodelne ustanove, do guvernerja Imeritynskega: „Došel je srečni trenutek; dala se nam je možnost, da smo mogli vsprejeti našega ljubljene monarha in da dokazemo,

da ogromni del pod ruskim žezlom živečega naroda poljskega želi odkritosrčno, da bi živel v zločnosti z veliko rusko državo in se razvijati nadalje. Mi ne dvomimo, da je po zaslugi nepristranske uprave Vaše jasnosti došel čas za nas, da postanemo še koristnejši činitelj v organski celoti. Prosim Vas, da ta milijon rubljev položite pred noge carju kakor narodni dar“.

V tem zmislu pišejo tudi poljski listi: vsi izražajo ljubezen do carja. „Varšavska Gazeta“ pravi: „Mi trdimo polnim prepričanjem, da car more popolnoma mirno položiti svojo maziljeno glavo na prsa slehernega Poljaka“.

A tadi iz vseh govorov carjevih zveni zadovoljstvo in veselje na vsprejemu, ki mu so ga priredili Poljaki. Tako je rekel v nekem govoru: „V imenu carice in v svojem imenu, Vam izrekam, gospodje, svoje najiskrenejše zahvalo na bogatih darilih, za katere so prispevali vsi sloji prebivalstva poljskega, ter na čutilih udanosti, ki ste nam jih izrazili, o katerih iskrenosti sem prepričan popolnoma. Jaz in carica sva bila v čeraj globoko ganjena na vsprejemu, ki ste nam ga priredili. Ta vsprejem od strani mesta ostavi v nas najprijetnejši spomin na najin prvi obisk v Varšavi. Zahvaljujem vas, gospodje moji, še enkrat prisrčno“.

Po teh pojavih je smeti torej soditi, da obisk carja Nikolaja v Varšavi ima zgodovinski pomen, in da znači novo dobo v razmerju med Rusi in Poljaki. To pa smo že rekli, da ta dogodek mora vplivati na razmere tudi izven ruskih mej.

Italijanski kraj v Nemčiji. Nemški listi pripisujejo veliko važnost potovanju italijanskega kralja na Nemško in dostavljajo, da tako potovanje kralja Humberta v Nemčijo, kakor potovanje cesarja Viljelma na Ogersko je dokaz, da trozveza še obstoji in da je za odločitev usode Evrope še vedno, kakor prej, meročajna beseda trozveze. — No, precej bombastično se to res glasi, to pa za to, ker Nemci ne morejo preboleti zavesti, da so minoli isti časi, ko je Nemčija govorila prvo besedo v Evropi.

Posebno na nekaj pozablja še nemški listi: na rodbinske zveze, ki jih je sklenila Italija med tem potem Petrograda, in pa na potovanje cesarja Frana Josipa v Petrograd. Teh stvari ni smeti prezreti. Trozveza obstoji še, to je gotovo. To pa ni tako gotovo, da bi imela ista sedaj še — vsaj kolikor se dostaje Avstrije — tisti izključni namen, katerega jej uveljavlja Nemčija, pa le v svojo lastno, nemško varnost. Trozveza obstoji še, ali podlaga se ji je premaknila nekoliko. O tem naj se ne varajo v Nemčiji.

Komentar k rusko-francoski alijanci. Ruski „Nord“, ki je v bližnji dotiki z rusko diplomacijo, piše komentar o zvezi: „Francosko-ruska alijanca nima istega namena, kakoršnega bi jej radi podtaknili sovražniki njeni in sovražniki pravice in pravičnosti. Oba velika naroda se nista združila v svrhu, kakor se to sicer dogaja, da bi motila mir in bi šla na rop. Njima je namen temveč, in to je zadostno izraženo v veličastnih besedah, katere je izgovoril car Nikolaj II. v odgovoru na napitnico francoskega predsednika: pravičnost, pravica in poštenost! To je deviza zveze med severnim in zapadnim narodom. Človeško družbo varovati pred vsako vrsto krivic in dopovedati vsemu svetu, da so minoli časi za vselej v Evropi, ko je stopala moč pred pravico“.

Te besede naj si zapomnijo, oni, ki sodijo navlašč slabo o francosko-ruski zvezi!

Različne vesti.

Klasični slučaj laških poslancev. Kdor ima še v spominu veliko razpravo v zbornici poslancev o odnosajih na Primorskem, ta se izvestno spominja tudi, kako so imeli italijanski poslanci in žnjimi tadi zastopnik vlade raznih, posebno kričečih, klasičnih slučajev, ki so jih naštevati v dokaz, kako surovi, barbarski in nasilni da so Slovenci ter da je krivda le na teh poslednjih, ako je prišlo do izgrede povodom zadnjih volitev.

Jeden teh slučajev je bil na Goriškem oni z osmošolcem Žigonom. Siromašni mladenič je moral v ječo, preiskava je trajala dolgo, zamudil je šolsko leto, njegovo ime se je vlačilo po javnosti in parlamentu, kakor da je kakov lopovski pritepenec, zavratni napadalec, provokatér, kakor splošno nevaren subjekt. Na ta slučaj se je posebno emfazo in posebno škodoželjno skliceval tudi vladni za-

stopnik in nemškoliberalni listi — ti zvesti zavezniki laških krivičnejšev — so ga razpečavali pridno na drobno in debelo. — Slednjič se je vendar zaključila sodna preiskava. In kaj je prišlo na dan? Lahko so kar obmolknili o slučaju Žigonovem, kajti preiskava ni dokazala le tega, da je bil Žigon popolnoma nedolžen, ampak še več: da je bil napaden in da so bili krivci oni, ki so ga ogradili!

Drugi klasični slučaj je bil z drom. Golmajer jem v Kanalu. I ta slučaj se je obiral do kosti. Sedaj pa čujte! Te dni je bila na sodišču v Kanalu sodna razprava radi dogodkov o volitvah. In na tej razpravi je isti dr. Golmajer podal nastopno izjavo:

„Zasebni obtožitelj dr. Golmajer izjavlja, da odstopa od svoje tožbe dne 21. maja 1897 štev. 365 ter priznava, da obtoženi gospod Andrej Drašček, župan Kanalski in podžupan Miha Zega, nadučitelj, nista o nemirih 22. marca 1897 čisto nič zakrivila, ne se pregrešila kakorsibodi proti svojim dolžnostim, ne se dotaknila njegove (obtožiteljeve) časti, kakor — resnici na ljubo — rad priznava, da so bile vse vesti, ki so se gledé dogodkov 22. marca 1897 raznašale po časopisih in izkoriščale celó v javnih zastopstvih, deloma pretirane, deloma iz trte izvite ter privoljuje, da se ta izjava objavi v javnih listih slovenskih, obvezuje se od svoje strani na svoje stroške v 8 dneh prijaviti v listu „Corriere di Gorizia“ in v tržaškem listu „Il Piccolo“ to le: (sledi izjava v laškem jeziku)

Tu imate torej dva izgleda, kakovi so bili tisti klasični, nas baje uničujoči izgledi ital. poslancev. Dotični vladni zastopnik pa lahko vidi sedaj, kako slaba je bila stvar, za katero je moral konsumirati toliko zgornosti svoje!

Poštni urad v Rojanu se je torej otvoril dne 2. t. m. ter so h kratu razobesili tudi napis v laškem in — nemškem jeziku. To se pravi, ne hkratu tablo so razobesili že v noči med 1. in 2. In sedaj stražijo redarji ono tablo.

Ti dve dejstvi govoriti jasen govor. Ti dve dejstvi: da so morali laške-nemško tablo razobesiti po noči in da smatrajo za potrebno, da to tablo čuvajo redarji — ti dve dejstvi pričati nam, kako sodijo Rojančani o laško-nemškem napisu in da-li so govorili resnico oni, ki so sporočili gospodu ministru, da v Rojanu ne treba tudi slovenskega napisa.

Poštna upraviteljica je tudi pravi pendant k onemu nemško-laškemu napisu, kajti ne ume niti besedice slovenski. Primorani smo celo do domnevanja, da ona smatra to neznanje za veliko prednost. Sicer ne bi se bila na dan otvoritve posmehovala na javni ulici tako — ostentativno in izzivalno. To izzivalno vedenje poštarice se je mnogo komentiralo med zavednim ljudstvom v Rojanu. In slavni poštni direkciji bode dovedano, da Rojančani ne bodo mirovali in da ne opuste nobenega sredstva, dokler ne pribore svojemu jeziku one mere pravice, ki mu gre po zakonih.

Bodimo dosledni! V zadnji št. „Brivca“ bilo je citati humorističen (?) dvogovor dveh vipavskih narodnjakov, ki sta se maločastno razgovarjala o nas tržaških Slovencih. Toda za nas bi morala biti stvar jako resna. Navada je bila, in to od starodavnih časov, da so se deželani učili od meščanov in ne narobe, kakor sedaj!! Omenjeni, na videz nedolžni dvogovor naj si tržaški Slovenci prečitajo pazno ter ga tudi — uvažujejo, ker drugače se nam bode res sramovati o vsakem nastopu na — deželi!!

Bodimo dosledni, pravim, ne sapimo se vedno s svojimi „živci“, le ko smo pri dobri kapljici; ne bodimo narodni le od slučaja do slučaja, da nas ne doleti usoda, kakoršno zaslužijo ljudje, ki niso dosledni in vztrajni. Otresimo se razvade in manije, da le preradi mešamo laško govorico! Govorimo vsi in povsod le slovenski, da se nas ne bode nikdar več imenovalo „laškimi Slovenci“.

Prijatelji! To niso nikake šale, to so žalostne resnice, katere moramo požirati — vsi. Kaj ko bi kritiki navajali — osebe, potem ne bi trebalo, da se sramujemo — vsi, a baš to je za nas slabo, da morajo čuti grenke tudi vsi oni — ki niso krivi! Poreče se morda, kakor se vedno pravi: „Kaj hočete, je pač navada taka“? Ali ti publiki izgovori ne veljajo več in sploh ne smejo več veljati. Vsaki naj stori svojo dolžnost, nobeden naj ne govori drugači, nego slovenski, izvzemši slučaj, ko kaj potrebuje od tujcev.

Le ta izjema je opravičena, nikakor pa ni opravičeno, ako se izgovarjate: „Ta in oni ne zna dobro slovenski, zato moramo govoriti v tujih jezikih!“ Ne, gospoda, tako ne sme več biti, ker, ako bomo postopali tako, se tujci nikdar ne priuče našemu milo donečemu jeziku.

Glejte Lahe in Nemce! Oni ne govorijo nikdar drugega jezika, nego le v največji sili! Zakaj naj bi torej le mi sramotili sami sebe, in (kar je še žalostnejše) svoj narod, ko vendar vidimo, da drugorodci povsod in vedno povdarjajo svojo narodnost! Konec naj bo tega enkrat za vselej. Kdor govori po naše, je naš, oni Slovenci pa, ki govorijo slovenski le v sili, one ne bi mogli smatrati našimi.

Z lepa se nič ne opravi, ker pisalo in govorilo se je že mnogo. Torej?? Ne preostaja drugega, nego rabiti — gorjačo.

Predno završim, moram spregovoriti par besedi našim slovenskim društvom, našim narodnim trdnjavam. Sedaj se skoro prične plesne vaje. Na vaje dohajajo tudi taki elementi, katerim je narodnost — deveta briga! Kakov pomen imajo te vaje, ako se na njih povsod govori le laško, to bi rad vedel? Ali imamo Slovenci morda kakov dobiček od tega? Da, dobiček! Plesalci se shajajo, a nekateri njih se pogovarjajo italijanski v društvu, italijanski na ulici in zraven pade še kak — ščavo, tako, da, ako je prišlo pošteno slovensko dekle ali mladenič v tako mešanico — mune ostaja drugega, nego, oditi ali pa prodajati „si“ „si“!!

Gospoda odborniki, le prerado se dogaja tako v naših slovenskih društvih. Ako se mladina želi veseliti v naših, oziroma v svojih društvih, naj se jej dovoli to, ali pod strogimi pogoji, drugače bomo napredovali — rakovo pot.

Trst, meseca septembra.

Nekdo, ki se muči noč in dan v proseh svojega milega naroda.

O prihodu ministra grofa Ledeburja v Gorico piše „Soča“: V Gorico je došel minister ob 7. uri in en četrt ter se je podal naravnost v Gunkelov hotel, kjer je sprejel menda odbor kmetijskega društva; videli smo vsaj ekselencio grofa Franca Coroninija, dr. Verzeussaja in Maranija ter goriškega župana, kakor tudi še štiri druge gospode, katere v temi nismo mogli spoznati. Avdijencija je trajala komaj pet minut. Ob 8. in pol uri je svirala na Travniku ministru na čast mestna godba, a prepričali smo se, da laške inteligencije ni bilo skoro nič navzoče, mej tem, ko drugokrat kar mrgoli plemenitega italijanskega življa. Okr. glavar je povabil ministra na večerjo, na katero so bili povabljeni, izvemši deželnega glavarja, samo nekoliko uradnikov. Na večerji so bili baže jako tihi, niti jedne napitnice se ni izgovorilo. Lahki so torej pogoreli, kajti govorili so včeraj popoldne, da so na večerjo povabljeni goriški župan, dr. Pajer in laška državna poslanca. Danes zjutraj se je minister odpeljal v Postojno, od koder pojde v Idrijo.

Popravek. V včerajšnjem izdanju se je urinila v naš list neujuba pogreška. V članku na prvi strani, v drugi koloni četrta vrsta od zgoraj bi moralo stati namesto „potreba objektivom“: **p o t r e b n a o b j e k t i v n o s t**.

Čas bi bil res, da bi enkrat obračunili z onimi Velegermami, ki menijo, da smo Avstrijci res že postali vazali Nemčije in da je državna misel avstrijska nekaj, kar je bilo — nekaj. Nekaj, ko še niso učili glasoviti Schönerer in po suženjski udani mu nemški liberalci, da avstrijskim Nemcem ne treba spoštovati svoje lastne domovine in nje institucij. In ta nauk se je jako razširil na vseh koncih in krajih, kjer kriče svoj „heil“ Nemci najnovejšega kova. Prosim, naj se nam ne očita, da hočemo denuncirati. Dejstva, dogodki govorijo. V Celji imajo sedaj mnogo vojaštva, ker se tam vrše velike vojaške vaje. Minole nedelje je svirala vojaška godba v jedni tamošnjih gostilni in je žela veliko pohvalo od onih, ki se še čutijo Avstrijci. Celjski nemškutarji pa so med sviranjem jeli izražati svoje čutstvovanje s tem, da so jeli tuliti — „Die Wacht am Rhein“. Vsi pošteti so bili ogorčeni na takem postopanju Prusjakov. Da, Prusjakov! To smemo reči mirno vestjo.

V naši vojski vlada vendar nemški jezik. Ako demonstrirajo torej tudi proti tej instituciji, kaže to, da ne sovražijo le Slovanov, ampak da nemarajo — Avstrijci! Navzoči častniki so tudi dobro

čutili namen te demonstracije in ostavili so hitro gostilno z godbo vred. Seveda obžalujemo mi z „Süddeutsche Post“ vred, da ni bilo nikogar blizu, ki bi bil primazal prusjaskim demonstrantom vsakemu po — petindvajset!

Kdor je Avstrijec, mora res želeti, da bi skoro prišel čas resnega obračuna z izdajicami svoje domovine.

„Delalsko podporno društvo“ boče praznovalo utri obletnico blagoslovljenja društvene zastave z jutranjo in popoldansko slavnostjo. Zjutraj ob 7 1/2 uri zberó se udje in odborniki v prostorih društva, Via Molin piccolo št. 1. Od tod odidejo z godbo, društveno zastavo in odborom na čelu v cerkev sv. Antona novega, kjer jih bodo pričakovale v svečanih oblekah udinje in nadzornice. Točno ob 8. uri začne sveta maša — Po sv. maši vrnejo se udje in odbor, spremljevani z godbo, istim potom v društvene prostore pohraniti zastavo, potem se razidejo. Popoldne boče v odličnem vitu šole družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu (ulica Giuliani št. 28.) veselica, katera začne ob 5. uri. Na veselici bodo sodelovali pevci in godba: poskrbelo se je tudi za umetelne ognje. — Ustopnina za osebo 20 nč. (nad 10 let stari otroci plačajo 10 nč, ustopnine). Podpisani odbor se nadeja, da se družabniki in družabnice kakor tudi drugi prijatelji društva, mnogostevilstvo udeležé slavnosti.

Odbor „delalskega podpornega društva“.

Iz Sežane se nam piše: Včeraj, v petek, ob 2. popoldne bil je požar v bližnjem Orliku, kjer je jedna hišica zgorela, jeden otrok se pa vsled dima zadušil, drugi se je pravočasno rešil.

Ognjegasci Sežanskega prostovoljnega ognjegasnega društva bili so naenkrat na licu mesta in udušili nesrečni ogenj, da ni se razširil, ter so rešili, kar je bilo rešiti še mogoče. Vsa hvala in čast jim! Kako bi bilo dobro, da bi se taka društva še kje na Krasu zasnovala. Matere, glejte, da varujete svoje otroke; ali če idete z doma, izročite jih v varstvo, da si ne bodele potem predbacivale nesreče.

Prilavljalnica za učiteljske odpre se 15. septembra v Sežani. Vpisoval boče vse, dečke in deklice, c. kr. okr. šolski nadzornik v Sežani v 13., 14. in 15. dan septembra od 8. do 10. ure popoldne. — Očetje, dana Vam je prilika, da se Vaši sinovi in hčere lahko izobrazijo; ne zamudite prilike!

Proti pobiralcem jelovega semena C. kr. deželna vlada za Kranjsko je izdala ukaz, da je strogo postopati proti onim ljudem, ki izkoriščajo jelove in borove gozde s tem, da pobirajo storže, ker se na ta način oškodujejo gozdi. Pozivljejo se gozdni organi, žandarmerija in občinski predstojniki, da pazijo na to in vsako tako poškodbo gozda naznanije oblasti. Koznovau boče vsakdo po §. 60 dež. zakonika z leta 1852 št. 250.

Gadje. Nenavadno število gadov se pojavlja letošnje leto, tako, da bi se zamoglo reči: letos je gadje leto. Vsaki hip piči gad kako žival ali kakega človeka. Te dni je pičil neko ženo iz Strmice v župniji Studeno blizu Postojne, ko je mej koruzo rovala fižol. Postojnski zdravnik dr. Eržen je prihitel k ženi in jej dal tolažilo, da pik ni smrtno nevaren.

Konec mali loteriji na Ogerskem. Ogersko finančno ministerstvo je dne 1. t. m. naredilo prvi korak, da zaustavi loterijo v Ogerski. V Temešvaru je bilo zadnje žrebanje, za katero se ni sprejelo več uložkov. Za tem pride na vrsto Pešta itd.

Zima v Avstraliji. V Avstraliji imajo zdaj zimo. Mej tem ko se mi potimo v tropični vročini, hodijo Avstralci v kožulih. To prihaja od tega, ker leti Avstralija ravno na oni strani naše zemlje.

Zastopništvo vzajemno - zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi je prevzel s 1. septembrom t. l. za Prosek in okolico, to je Prosek, Kontovel in Sv. Križ, J. Štrukelj na Proseku. Rojaki! Oklenite se tega eminentno-slovenskega zavoda in ne podpirajte nam sovražnih židovskih bank!

Za turiste in distančne jahače. Po došlih nam povsem avtentičnih poročilih, uporabljajo izkušeni turisti že dlje časa velikim uspehom Kwizde fluid pred in po napornih turah v mesecih maju in septembru. Kwizde fluid, znanka s kačo, ima, kakor se nam poroča ravnokar, to lastnost, da dela živce človeškega telesa sposobne za odpor in vztrajnost tako, da se lahko premagujejo največji napori. Na drugi strani podeljuje te sredstvo po svojih ingredencijah utrjenim partijam živčevja popolno zopetno oživiljenje in odpravlja trudnost in vsako bolečino, sledečo prehudim naporom. Za počeo in jahače je gotovo največje vrednosti ta od strokovnjakov došli nam migljaj.

Najnovejše vesti.

Pariz 4. „Eclair“ oporeka poročilom, da bi bila francoska vlada dajala podatkov o francosko-ruski alijanci in dostavlja, da se ne bode javno razpravljalo o tej zadevi.

Sredce 4. Skoro gotovo je, da prevzame finance dosedanji vojni minister Teodorov. Drugi portfelji se razdele najbrže sledeče: Totjev pravosodje, Vazov pouk in Voličev trgovino.

Atene 4. („Agence Havas“) Grška vlada odslavi poslednje rezerviste. Ta sklep se v ponedeljek sporoči vlastim. Vlada izjavlja, da je ponudila kakor garancijo za vojno odškodnino samo dohodek iz kolektivine, a ne tudi drugih državnih monopolov in tobaka.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) katere so bile odlikovane s Najvišjim priznanjem Nj. c. in k. Via. prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje **Stefanije** Stoklenica velja 90 kr.

Trgovinske brzojavke in vanti. Budimpešta. Pšenica za jesen 12 08 12 09 Pšenica za spomlad 1888 12. — do 12 02 Oves za jesen 6.13 6.12. — Kiz za jesen 8.87 8.89. Koruza za oktober 1897. 5.29 5.31 Pšenica: Srednje ponudbe. Dobro povpraševanje, trg stalen. Prodaja 18000 mt. st. cene od včeraj. Vreme: vročina.

Beograd. Naračniti sladkor for. 11.92 do —. Za notranji trgovini s Centrifugal f. 35% — Concaso f. 36% — Cetvorni f. 37% — v glavah f. 36% — 37% —

Havro. Kava Santos good average sept. 40.75 za december 41.75

Hamburg. Santos good average za september 40.75, za december 34.25 za mare 35. — za maj 35.25. mlačno.

Dunajska borza 4. septembra 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.40	102.35
„ „ v srebru	102.40	102.35
Avstrijska renta v zlatu	124.60	124.60
„ „ v krenah	101.80	101.85
Kreditne akcije	386.50	386.50
London 10 let.	119.70	119.65
Napoleoni	9.52	9.52
90 mark	11.74	11.73
100 Italij.	45.15	45.15

Izjava.

Po letošnjih državnozbornskih volitvah me je zavelo, da sem govoril, da je g. Gašpar Kastelic iz Materije prejel 5000 gld v volitvene svrhe in da je zato s svojimi volilnimi možmi glasoval za italijanskega kandidata, ter nas prodal. Resnici na ljubo izjavljam sedaj, da je le gola laž in obžalujem, da sem laž storil ter s tem obrekoval nedolžne.

Družbi sv. Cirila in Metoda darajem 2 gld. Hernelje, dne 3. septembra 1897.

Ivan Sosič, št. 15.

Josip Bubuder, svedok. Josip Zakrajšek, svedok.



Zahvalo.

izrekam gosp. Dr. Karolu Heinzl, stanujočemu ulica Valdirivo št. 9, 1. nadstr. radi izvrstno izvršene operacije na očeh. Tega gospoda zdravnika toplo priporočam vsakemu, kdor je na očeh bolan. Trst, dne 3. septembra 1897.

Josip Rom,

c. kr. stražnik v pokoj.

ZAHVALA.

Podpisano predsedništvo izreka najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je toli sijajno sponesla veselica povodom otvorjenja „Narodnega doma“ v Barkovljah.

Zahvala bodi izrečena vsem pevskim in drugim društvom, ki so bila v tolikem številu zastopana na veselici, sl. „Trž. Sokolu“ na posojenem odru, nadalje bodi izrečena zahvala ggč. pevkam in gg. pevcem, igralkam in deklamovalki ter gg. igralcem; potem g. pevovodju Hr. Raznu in g. kapelniku Majcenu; slednjič ogromnoštevilnemu občinstvu, ki je na navdušen način izražalo simpatije do nas.

Sledajče se moramo spomniti priznalno tudi truda g. policijskega nadzornika za vzdrževanje miru in reda.

Vsem, vsem še jedenkrat bratski, slov. pozdravi! Barkovlje, 2. septembra 1897.

Predsedništvo pavskega društva „Adrija“: Dragotin Pertot Križetov, Josip Sulčič, podpredsednik tajnik.

Proda se hiša

šte. 273 v Škorklji, obstoječa iz sobe, sobice, kuhinje, kleti, hleva in 23 kv. kltrf. vrta z trtami in sadnim drevjem. Pri hiši so tudi dozidane shrambe in 2 vodnjaka. Pripravno za kmeta, ki se peča s prodajo mleka in zelenjave. Cena 3000 gld. za domačina in in za gotov denar pa še ceneje. Informacije daje iz prijaznosti uredništvo „Edinosti“.

Ulica Donota šte. 9.

Mehanična delavnica

ustanovljena leta 1869

Petra Braido in sina

prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najnatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obrabljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.

Ulica Donota šte. 9.

Proda se

krepek, za vožnjo zelo sposoben vol. Več pové upravništvo tega lista.

Aite & Zadnik

TRST Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro TRST

Priporoča se sl. slovenskemu občinstvu v mesto, okolici in na deželi bogato zaloga manufakturne blaga. Udobiva se najnovejša blaga za jesensko-zimsko sezono, za moške ženske in deca. Bogat izbor vsakovrstnega perila, stofe, forštanj, fanele, volnenih in svilnatih rut najnovejša mode. Razne drobnarije čipke in vezanja v obilni meri. Udobivajo se najnovejša stofa za moške obleke, haveloki, ovratniki in ovrtnice. Za slovenska nruštva razni trakovi in stofe za zastave. Sprejemajo se narečnine in izvršitev moških oblek. Cene jako nizke. Uzorci na zahtevo takoj, pošiljatev poštne prosto.

Držeč se narodnega gesla: **Svojim k svojim!**
Udana Aite & Zadnik

M. U. Dr. Anton Záhorský

zdravnik za ženske in porodničar,

bivši eksterni zdravnik gynaekologičke klinike profesorja dr. Pawlika in porodničarske klinike prof. dra. Ruheške v Prazi.

Ordinuje: od 9—11 dop. 2—4 pop. Za uboge zastonj od 8—9 predpoludne.

Ulica Carintia št. 8.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni

Praxmarer (Ai due Mori.)
TRST — Piazza grande — TRST.

Paziti na ponarejanje.

100 do 300 gld.

pristni si mesečno oseba vsakega stanu, v vsakem kraju, gotovo in na pošten način, brez kapitala in rizika s prodajanjem postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe na Ljudevita Oesterreicher
VIII. Deutschegasse 8 Budapest.

Za stariše in varuhe!

V XIII. okraju dunajskem (Hietzing), ki slovi po svojih vilah, leži obdan velikim krasnim parkom na severovzhodnem vznožju Hakingovega gradu (Hackinger Schlossberg)

vzgojevalni zavod za deklice

dominikanskih gospā
v Haking-u, Schlossberggasse 7.

Ta zavod je ustanovljen za vzgojo katoliških hčera srednjih in višjih slojev ter daje valed zdrave lege, vrlosti učnih in vzgojevalnih sil kakor tudi po mladini, ki je izšla iz tega zavoda vrlo vzgojena na duši in telesu, najboljše jamstvo za izvrstno vzgojo. Ljudska in meščanska šola tega zavoda imate pravico javnosti. Gojenci, ki niso več podvrženi šolski dolžnosti, se laiko naučijo poleg predmetov obče omike še: jezike, literaturo, geografijo, zgodovino, risanje, slikanje, muziko, fina ročna dela in še druge in posebno take predmete, za katere kažejo posebno veselje in neobičajno nadarjenost.

Na zahtevo razpošiljajo se prospekti.

Prva trgovina z oljem v Trstu!

Velika korist!

Pošiljatve olja od 5 l. naprej.

Usojam si naznaniti svojim p. n. gg. odjemalcem na Primorskem, Kranjskem in Štajerskem, osobito pa gg. trgovcem, kateri si naročajo od 100 kg. naprej, da zaradi močne in razširjene moje trgovine, odlej dobijo naročeno blago na dom voznično prosto. Imam blago vselej prve vrste in postrežba je vedno točna, solidarna in poštena. Blago zamenim takoj, ako ne ugaja. Za Trst in okolice prosto na dom od 5 l. naprej, pustivši posodo na domu, brez are!

Cenik: jedilno olje l. 28; fino l. 32; finejša l. 34; najfinejša l. 40; namizno polfino l. 44; nam. fino l. 48; nam. finejša l. 52; nam. najfinejša l. 56; ekstrafino l. 60-64; specialiteino olje l. 72-80.

„Svoj k svojim!“ Pričakuje obilo novih odjemalcev, beležim se zahvalno v naprej s spoštovanjem
Anton Širca, Aquedotto 9.

4 zlate, 18 srebrnih kolajn, 30 častnih in priznanih di. plomov.



Kvizde
restitucijski fluid
c. k. priv. opiralna voda
za konje.

Cena 1 steklenici l. gl. 40 nč. a v.
Rabi se že 35 let v dvornih konjskih hlevih pri vojaštvu in civilu za okrepčanje in zopetno ojačevanje po velikih naporih, pri izpahenjih, otrplosti kitid, usposablja konja do izbornih del v treniranju. Dobiva se pristen le z gornjo varstveno znamko v vseh lekarnah in trgovinah z mirodijami v Avstro-Ogerski, I.

Glavna zaloga
Fran Iv. Kwizda
c. in k. avstro-ogerski in kr. rumunski dvorni liferant.
okrožni lekar, Korneuburg pri Dunaju

Zaloga pohištva

tvrdke **Alessandro Levi Minni**

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevo ilustriran cenik zastonj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Direktno iz Brna

svetovnosloveč radi elegantnega in reelnega sukna, pošiljam po priznanih nizkih cenah

blago za moške obleke in suknje,

angleške novosti, blago-loden, chevost itd. najpriprosteje do najelegantnejega. Izvrstna zbirka vzorcev gratis in franko vsakemu. Pošiljatve kakor uzorci.

S. pl. Braunek v Brnu (Brünn).

Tiskarna Gutenberg

Štalska ces. kralj. universitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — **GRADEC** — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztrirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežju, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja zaliste in zavitkov z napisom, naslovnih listov, jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih: Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature, Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih, časno-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potom raztrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz olinke za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst

15 kopij

30 kopij

THE MORSE MANUFACTURING COMPANY.
7, Red Lion Court, London, E.C.

Na ga govijše obaj
cau bezumaino